

סיפורי

מעשיות גליון

פאר'ן שבת טיש

פרשת
חקת
ט תמוז שנת תשפ"א
לפ"ק
שנה 2, גליון 28
(43)

ארויסגעזעהן דורך אונזרות היכל הקודש הרמב"ם

מאמע זיין צו קענען פירן א שטוב, צו קענען אויפציען קינדער, מען דארף גארנישט האבן דערפאר, איין זאך דארף מען האבן 'תמימות', זיך פירן פשוט מיט אמת און יושר.

איז דעם מלך גיפעלין אז ער זאל מאכין דעם תם (דהיינו דער תם וואס ער איז דער חכר פון דעם חכם וואס דער מלך האט נאך אים גישיקט) פאר א גובירניר. האט דער מלך גישיקט איין אוקאז. אז דער תם וואס ער האט נאך אים גישיקט. זאל ער ווערין גובירניר. און דער תם מוז פארין דורך דער שטאט פון דער גובירניר. ככן זאל מען זיך שטעלין אויף די טויערין פון דער שטאט. אז תיכף ווי דער תם וועט אן קומען. זאל מען אים פארהאלטן. און מען זאל אים אפגעבין די טשין אז ער זאל זיין גובירניר. האט מען אזוי גיטאן. און מען איז גישטאנען אויף די טויערין און תיכף ווי ער איז דורך גיפארין. האט מען אים פארהאלטן. און מען האט אים גיזאגט אז ער איז גיווארין גובירניר. האט ער גיפרעגט. נאר אן ליצנות. האט מען אים גיענטערט. אונדז אן שום ליצנות. איז דער תם גיווארין תיכף גובירניר בתוקף ועוז.

דער תם האט געפרעגט: "נאר אן ליצנות?" - ווייל פון דעם

<<<

שבת קודש פרשת שלח, מברכים חודש תמוז, שנת תשפ"א לפרט קטן, איז דער ראש ישיבה שליט"א געווען אין וויליאמסבורג יע"א: אינדערפרי נאך'ן דאווענען ביים 'קידושא רבא' האט דער ראש ישיבה שליט"א ממשיך געווען דעם שיעור אין ספר הקדוש 'ספורי מעשיות', מעשה ט, מהכס ותם.

דערציילט דער הייליגער רבי וויטער:

דער ווייל האט מען דערלאנגט צום מלך מסירות אויף דעם גובירניר. באשר ער טוט פאלטשקייט. האט דער מלך אים מעביר גיווען (בלומר אפ גיזעצט) האט זיך דער מלך מיישב גיווען. סע איז גוט אז סע זאל זיין א גובירניר א פראקטי מענטש דהיינו א תם. ווארין א תם וועט פירן די מדינה מיט אמת און מיט יושר. מחמת ער ווייסט ניט קיין חכמות און קיין המצאות.

וואס דארף מען זיין צו קענען זיין א גאווערנער, וואס דארף מען זיין צו קענען פירן א מדינה, גארנישט; איין זאך דארף מען האבן 'תמימות', אזוי קען מען פירן דעם מדינה מיט אן אמת און מיט יושר.

אזוי אויך איז עס לגבי פירן א שטוב; וואס דארפן טאטע

חינוך ווינקל

הערליכע חיוזק פונעם ראש ישיבה שליט"א, ביים טעגליכן שיעור אין תלמוד בבלי

מסקת יומא דף ה

ברוך השם אז מיר האבן זוכה געווען צו לערנען א דף גמרא.

שמירת עינים

דער ראש ישיבה שליט"א האט פֿרעגט: "אויף וואס דארפט עטץ חיוזק? האט איינער פון די תלמידים געענטפערט: "אויף שמירת עינים!" איז דער ראש ישיבה שליט"א אריין אין א הערליכע שמועס פון חיוזק אויף 'שמירת עינים'.

דער רבי זאגט (ספר המידות, אות ראיה, חלק ב, סימן ט): "כשאדם יוצא לשוק ומתירא שלא יבוא לידי הרהור על ידי הראיה שיראה נשים יפות, יאמר הפוסק "הן אראלם צעקו

נאך זאגט דער רבי (ספר המידות אות ניאוף, חלק ב, סימן יד; אות ראיה, סימן ח): "מי שעוצם עיניו מראות ברע, על ידי זה נצול מבזיונות", ווער עס היט זיך זיינע אויגן, ער קוקט נישט קיין שלעכטס - דורכדעם ווערט ער געראטעוועט פון בזיונות; קיינער וויל נישט האבן קיין בזיונות - דערפאר קוק אראפ אויף דער ערד, וועסטו נישט נכשל ווערן אין קיין שלעכטע קוק.

קינדער און בחורים

טייערע קינדער און בחורים, עטץ זאלט וויסן, וואס מען טוט אין די יונגע יארן, אזוי ווערט מען צוגעוואוינט אויפ'ן גאנצן לעבן. דאס ווערט א צוגעוואוינטע וועג אין לעבן; אז מען געוואוינט זיך צו גייענדיג אין גאס אראפצוקוקן אויף דער ערד - דארף מען שוין נישט ארבעטן שווער אין די שפעטערע יארן דאס צו טון, דאס איז שוין געווארן מיינ וועג אין לעבן. די גאנצע זאך פון אפהיטן די

חוצה" וכו', ועל ידי זה נצאל מראות", אויב מען האט מורא אז מען וועט נכשל ווערן ווען מען גייט אין גאס מיט ראיות אסורות זאל מען זאגן פאר מען גייט ארויס פון שטוב דעם פסוק (ישעיהו לג ט): "הן אראלם צעקו חצה, מלאכי שלום מר ובכיון", דורך דעם וועט ער געראטעוועט ווערן. אזוי פירן זיך ברסלב'ער חסידים, ווען זיי גייען ארויס פון שטוב, בשעת מען קישט די מזוזה און מען האלט די האנט אויפ'ן מזוזה זאגט מען דעם פסוק: "הן אראלם צעקו חצה, מלאכי שלום מר ובכיון", און מען געט דעם אייבערשטן מען זאל זיך קענען היטן די אויגן אין גאס.

עס איז א גרינגע זאך זיך צוגעוואוינען דאס צו זאגן, אז דו וועסט זאגן 'תיקון חצות' וועסטו קענען דעם פסוק אויסענווייניג, דאס זאגט מען אין תיקון רחל. זייט איך האב דאס געזען דעם ערשטן מאל אין ספר המדות האב איך זיך דאס צוגעוואוינט צו זאגן.

האט זיך דער תם זייער געהיטן, דער תם האט זיך זייער געהיטן פון די מינדעסטע ליצנות.

און היינט אז דאס מוזל האט זיך אים שוין אויף גיהויבן. און מוזל מחכים (דהיינו דאס מוזל מאכט קלוג) האט ער שוין גיקריגן אביסל הכנה (דהיינו פארשטאנד) פון דעכט וועגן פארט האט ער נאר ניט גינוצט מיט זיין חכמה. נאר ער האט זיך גיפירט מיט זיין תמימות אזוי ווי פרייר.

דאס איז די גרעסטע חכמה, אפילו מען קומט שוין אן אז מדרגה, מען איז זוכה צו פארשטאנד, דאך זאל מען זיך נאכאלץ איינפייגן דעם קאפ בתמימות און פאלגן דעם צדיק.

איין חכמה דארף מען האבן אין לעבן - אנוועק צו ווארפן דעם שכל, אנוועק צו ווארפן אלע חכמות פון זיך און לעבן בתמימות ופשטיות, אזוי איז מען זוכה צו א שיינע לעבן.

און ער האט גיפירט די מדינה מיט תמימות מיט אמת. און מיט יושר. און ער האט קיין שום פאלטשקייט און קיין עולה ניט גיטאן קיינעם. און אויף פיריכץ פון א מדינה. באדארף מען קיין גרויסן שכל און קיין חכמות ניט. נאר יושר און תמימות.

אויף וואס קוקט מען ביי א שידוך?

איך דאנק דעם אייבערשטן אז איך האב זוכה געווען צו טרעפן א שידוך פאר מיין טאכטער תחני, מיט א טייערער בחור, א חשובער תלמיד הישיבה גרו יאיר.

עדעס מאל מען איז געקומען צו מוהרא"ש זכרונג לברכה פֿרעגן אויף וואס זאל מען זיך נאכפֿרעגן אויף א בחור אויב מען זאל אים נעמען פאר אן איידעם, פֿלעגט ער ענטפֿערן מען זאל קוקן איין זאך צי דער בחור האט 'יראת שמים', מוהרא"ש פֿלעגט אלץ צולייגן: "ווי אזוי קען מען דערקענען אויף א בחור צי ער האט יראת שמים? מען זאל נאכקוקן דעם בחור ווי אזוי ער דאווענט"; א בחור מיט יראת שמים דאווענט אינעווייניג אין א סידור זיצענדיג אויף איין פֿלאץ, מה שאין כן א בחור וואס האט גישט קיין יראת שמים זעט מען גלייך ווי אזוי ער דאווענט; ער דאווענט אן א סידור, ער דרייט זיך פון איין פֿלאץ צום צווייטן, לויפט אהין און צוריק וכו'. אנדערע זאגן נאך פון מוהרא"ש אז ער האט געזאגט מען זאל קוקן צי דער בחור האט גוטע מידות; מוהרא"ש האט געהאלטן מען זאל בעיקר קוקן אויף די צוויי זאכן, אויף זיין יראת שמים, וויאזוי ער דאווענט, און אויף זיינע מדות.

מען קען אויך צולייגן וואס נאך איז וויכטיג צו קוקן, 'קוק זיין תמימות אין אמונת צדיקים! אנשי שלומיגו פֿרעגן מיר אלץ ווער איז א גוטער בחור און ווער גישט, זאג איך, קוק איין זאך צי ער האט אמונת חכמים, צי ער איז צוגעבינדן צום רביין, צי דער רבי איז זיין לעבן; אז דער בחור איז צוגעבינדן צום רביין, זיין גאנצע חיות און לעבן איז פון הייליגן רביין, ווען מען רעדט פון מוהרא"ש, מען לערנט א שטיקל 'אשר בנחל' - איז דאס ביי אים חיות, לעבן, דאן איז ער א גוטער בחור, אלע אנדערע מעלות וועט ער שוין מיט די צייט צובאקומען, אלעס וועט שוין ממילא נאכקומען.

דאס איז דער נקודה ווי אזוי מען מעסט א מענטש לגבי שידוכים און אזוי אויף לגבי חברים; יעדער מענטש מוז זיך דרייען מיט גוטע חברים, א גוטער חבר קען ארויפֿברענגען דעם מענטש צו די העכסטע פֿלאץ און א שלעכטער חבר קען חס ושלום דיר אומגליקליך מאכן דיין לעבן, פון וואו קען מען וויסן צי דער

חבר איז א גוטער חבר אדער גישט? קוק איין זאך: צי ער האט אמונת חכמים; אלעס אנדערש, צי ער האט א שיינע קאר אדער א חסיד'ישע קאר... צי ער האט לאנגע ערמל אדער קורצע ערמל, צי ער גייט מיט א געהעריגע העמד אדער מיט אן ארבעטס העמד וכדומה - דאס מאכט גישט אויס, גישט דורך דעם דערקענט מען א מענטש וואס ער איז.

די זעלבע זאך איז ווען מען זוכט א מיידל דארף מען אויך קוקן אויף איר תמימות און יראת שמים. עס זענען דא מענטשן וואס קוקן צי די מיידל האט לייסענס, צי זי האט א דיפֿלאם, זי האט זיך געלערנט ווי אזוי צו ארבעטן מיט גישט געזונטע קינדער וכדומה; וואס וועט דיר דאס צוגעבן נאך די חתונה? וואס וועט דיר דאס העלפֿן אין לעבן? קוק איין זאך צי זי האט יראת שמים, צי זי איז ערליך און וואויל, צי זי וויל אויפשטעלן א אידישע שטוב צוזאמען מיט דיר. דאס מיינט גישט צו זאגן, אויב מען טראגט דיר אן א מיידל וואס האט זיך געלערנט און האט א דיפֿלאם, זאלסטו צוליב דעם אפזאגן דעם שידוך חס ושלום, דער אייבערשטער האט געהייסן חתונה האבן, זאלסטו יא טון דעם שידוך, איך זאג דיר נאר אז עס איז בכלל גישט קיין מעלה, גישט דאס זאל דיר אויסמאכן ביים שידוך. אז זי קען אביסל קאכן, אביסל צוזאמענעמען די הויז איז דאס שוין איבערגענוג, ווייל עסן קען מען זיך שאפן אליינס, אלעס קען מען אליינס מסדר זיין, נאר מען דארף זען אז דאס מיידל זאל זיין ערליך און ווילן אויפשטעלן א אידישע שטוב.

מחותנים וואס זענען כל כולו הפצה

איך בין זייער פֿרייליך אז איך האב געטראפן א בחור וואס קומט פון זייער א חשוב'ע משפחה, א משפחה וואס לעבט מיטן רביין, די עלטערן זיינע זענען גרויסע מפיצים, שוין צענדליגער יאר וואס זיי פארשפרייטן דעם הייליגן רבי'נס עצות, ביי מיר איז דאס דער גרעסטער געווינס. ביי איינעם איז חשוב געלט, מען זוכט ביי שידוכים א געלט משפחה; ביי איינעם איז חשוב כבוד, מען זוכט אנשים מכבדים; ביי איינעם איז חשוב צו זיין א רבי וכדומה, ביי מיר איז דאס גרעסטער כבוד, זיך משדך זיין מיט א משפחה וואס זייער גאנצע תכלית אין ציל איז איין זאך, לאוקמא שכינתא מעפרא, אויפהייבן די שכינה הקדושה פון דער ערד, אריין צו שיינען די ריינע אמונה אין אידישע נפשות, להשקות צמאי חסדך מנחל נובע. ברוך השם מיין גאנצע שטוב איז אויף דעם גאנג, 'וואס נאך קען מען טון פאר א צווייטן איד?' און אלע מיינע מחותנים ביז אהער זענען כל כולו הפצה.

אזא שידוך האב איך געזוכט, א בחור וואס קומט פון א שטוב וואס די עלטערן לעבן מיט אמונת צדיקים, אלעס דרייט זיך ארום 'הפצה', אלעס דרייט זיך מיטן רבי'נס לימודים. איך האב געשמעסט מיט מיין ווייב מיט וועלכע סארט משפחה עס איז גוט זיך צו משדך זיין, צי עס איז כדאי זיך צו משדך זיין מיט א משפחה וואס איז פארנומען צו איינפלאנגן בלומען און ביימעלעך פארנט פון די הויז; ענדערש וועל איך זיך משדך זיין מיט איינעם וואס פלאנצט שיינע פירות אינדערהיים, עלטערן וואס ציען אויף שיינע דורות; די גאנצע שטוב איז געבויט אויף צדיקים."

איך האב געזאגט פאר א אינגערמאן וואס וואוינט אין שטעטל, קרית ברסלב - ליבערטי יע"א: איך האב ברוך השם א גאנצע שטוב מיט קינדער, איך טראכט שוין מיט וועמען איך זאל זיך משדך זיין מיט מיין אנדערער זון א חשוב'ער בחור גרו יאיר; איך

ווייס דו האסט א חשוב'ע טאקטער איד הער גוטע גריסן אויף איר, ברוך השם אז אלע מיידלעך וואס לערנען אין סקול זענען וואויל און פיינ, אבער איד קוק אויף איד די שטוב פון וואו דאס מיידל קומט, איד וויל זיין באקוועם אריינצולייגן מיין זון אין דעם שטוב; א שטוב וואס מען איז שטענדיג פארנומען וועלכע פענסטער צו לייגן און יעדן טאג בויעט מען איבער די הויז - אין אזא הויז וויל איד גישט לייגן מיין זון, איד זוף א שטוב וואס לעבט מיט'ן רבין, דער טאטע לייגט אריין דעם רבין אין שטוב, מען לעבט מיט מעשיות פון תפלה, מען רעדט פונעם אייבערשטן און פון צדיקים.

ברוך השם אז מיר זענען מקורב צום רבין אויף די וועג וואס מוהרא"ש האט אונז געלערנט; מען זעט, אלע צדיקים האבן ארויסגעגעבן ספרים און יעדער איינער רעדט פון געוויסע ענינים, יעדע צדיק אויף זיין וועג, אבער עס איז כמעט גישט דא א צדיק וואס האט גערעדט פון אלע סארט ענינים און נושאים; מוהרא"ש האט ארויסגעגעבן ספרים אויף יעדע איינציגסטע נושא וואס איז פארהאן אויף די וועלט, צום ביישפיל, מוהרא"ש האט געשריבן א קונטרס מיט חיזוק פאר א קראנקן-שוועסטער (נורס) אין שפיטאל; פאר איינער וואס האט זיך צוגעקלעבט צו דראגס; פאר איינער וואס איז האט זיך צוגעוואוינט צו טרינקען אלקאהאל; פאר אידן אין תפיסה; פאר די וואס דרייוון א קאר; אפגערעדט פון די אקטועלע ענינים ווי אמונה, קדושה, חינוך, שלום בית, סבלנות וכו' וכו', עס איז גישט מעגליך אויסצורעכענען אלע ענינים, - אויף דעם האט מוהרא"ש געשריבן אן א שיעור ספרים און קונטרסים; דארפן מיר זען צו פאלגן דעם צדיק, און זיך גישט האלטן קלוגער פון אים.

שמירת עינים

מיר שטייען יעצט אינמיטן דעם זומער, ווען די נסיונות אין גאס אין 'שמירת עינים' איז גאר שווער, אפילו גייענדיג בלויז פון די הויז ביז צום בית המדרש איז אויך מוראדיג שווער, מען דארף אסאך רחמי שמים מען זאל זוכה זיין צו האבן ריינע אויגן; אויף דעם איז גישט דא קיין שום עצה, נאר די עצה פון התבודדות - שרייען צום אייבערשטן: "רבוננו של עולם, ראטעווע מיר! איד ווער פארברענט פונעם יצר הרע! איד קוק וואו מען טאר גישט, איד מוז קוקן אויף יעדע פרוי און מיידל, ראטעווע מיר פונעם יצר הרע וואס וויל מיר אויסרייסן פון די וועלט און פון יענע וועלט וכו', וכו'"; אז דו וועסט אזוי שרייען צום אייבערשטן, וועסטו ניצול ווערן פונעם יצר הרע.

דער יצר הרע איז גרייט אלעס נאכצוגעבן

דער הייליגער רבי נתן שרייבט (שכחי הר"ן, סימן טו) איבער דאס גרויס קדושה צו וואס דער רבי האט זוכה געווען: "אבל גם קדם שזכה לזה שיתבטל ויהיה נמאס אצלו לגמרי התאווה הזאת, גם קדם לזה", איידער ער איז געווארן אזוי שטארק הייליג און אויסגעארבעט אז ער האט זיך ממש פארמיאוס'ט פון אלע שלעכטע תאוות, "גם אז היו לו כמה וכמה נסיונות גדולות ונוראות מאד בתאוה זו, אשר אי-אפשר לבאר בפרט", האט ער געהאט זייער אסאך שווערע גרויסע נסיונות אין קדושה, וואס מען קען גארנישט אויסרעכענען. "כי בימי נעוריו ממש, בעת רתיחת הדמים", אין זיינע יונגע יארן, ווען די בלוט קאכט אינעם מענטש, "היה לו כמה וכמה נסיונות גדולות של תאוה זו, עד אין

מספר, אשר היה בידו למלאת תאוותו והיה בסכנה גדולה מאד מאד", האט ער געהאט פילע נסיונות, און ער וואלט געקענט זיך נאכגעבן די תאוות אסאך מאל, און דאן איז ער געווען אין א גרויסע סכנה גישט אריינצופאלן אין די הענט פונעם יצר הרע, "אך היה גבור חזק והתגבר על יצרו וכפה תאוותו כמה וכמה פעמים", פון דעסט וועגן האט ער זיך געהאלטן זייער שטארק, און מיט גרויס גבורה איז ער בייגעשטאנען אלע נסיונות, ער האט זיך געשטארקט איבער'ן יצר הרע און זיך צעבראכן די תאוות איינמאל און נאכאמאל.

רבי נתן שרייבט ווייטער: "ואמר: שהבעל-דבר רצה להניח לו הכל רק שהוא יותר לו דבר אחד. והוא אמר - להפוך! שהוא ניח הכל, רק אותו הדבר אינו רוצה להניח מלשברו", דער רבי האט געזאגט אז דער יצר הרע איז גרייט געווען אים אלעס נאכצוגעבן, אבי ער זאל נאכגעבן פאר'ן יצר הרע נאר איין זאך, אבער ער האט געזאגט פונקט פארקערט, אז ער איז גרייט אלעס אפצולאזן, און נאר דוקא אין די זאך וועט ער אריינלייגן אלע כחות זיך צו שטארקן און עס אויסארבעטן. "דהינו שהבעל דבר היה מרצה להניח לו שישבר כל התאוות רק שהוא יותר לו דבר אחד מן הסתם הינו התאוה הכללית הנ"ל, שעקר היצר הרע הוא בתאוה זו", דאס מיינט אז דער יצר הרע האט געקענט באשטיין ער זאל זיך אויסארבעטן אין אלע מדות און תאוות, נאר ער זאל מותר זיין אויף איין זאך, ווארשיינליך אויף די וויכטיגסטע זאך - אויף קדושה - וואס דאס איז דער יסוד פון א איד. "אבל הוא ז'ל אמר להפוך - שהוא ניח לו הכל לבלי לשברו, רק זאת התאוה רוצה לשברה לגמרי", אדער דער רבי האט געזאגט פארקערט, ער וועט אלעס נאכגעבן, אבער אין קדושה וועט ער זיך אויסארבעטן אויפ'ן שטערקסטן אויפן.

"וכן היה נוהג מתחלה", און אזוי האט ער זיך טאקע געפירט אין אנהייב, "שכל מגמתו וכל יגיעתו היו רק לשבר בראשונה התאוה הכללית הזאת", אלע זיינע כחות האט ער אריינגעלייגט נאר אין דעם, צו צעברעכן זיין יצר הרע, זיך צו שטארקן אויף אלע נסיונות אין קדושה, און ער האט בכלל גישט געקוקט אויף אנדערע תאוות, צו ארבעטן זיי צו צעברעכן. "ולא היה משגיח כלל בתחלה לשבר תאוות אכילה", צום ביישפיל, אויף תאוות אכילה האט ער בכלל גישט געקוקט דעמאלט, "רק אדרבא", פארקערט, "בתחלה היה אוכל הרבה מאד מאד, הרבה יותר משאר בני-אדם, ער פלעגט עסן זייער אסאך, פיל מער ווי א געווענליכער מענטש עסט, "ואמר שאז היה ממשיך כל התאוות לתוך תאוות אכילה, ואחר-כך שבר גם זאת התאוה של אכילה", ער האט געזאגט אז ער האט דעמאלט ממש'דיג געווען אלע תאוות אריין אין תאוות אכילה, אבער צום סוף האט ער זיך אויסגעארבעט אויך אין תאוות אכילה.

שרייבט רבי נתן ווייטער: דער רבי האט זייער אסאך זיך געפלאגט און געארבעט, מיט גרויסע מלחמות און נסיונות אן א צאל, ביז ער האט זוכה געווען זיך איינגאנצן זיך אויסצוארבעטן. אסאך תפלות און בכיות האט ער פארגאסן, ער האט אסאך גערעדט און געבעטן און געמוטשעט דעם אייבערשטן, ער האט אסאך זיך אויסגעגאסן דאס הארץ צום אייבערשטן און געוויינט צו אים, ער האט זיך געבעטן און גע'טענה'ט מיט'ן אייבערשטן אז ער זאל אים העלפן געראטעוועט צו ווערן פון די שלעכטע תאוות און עבירות, ער זאל זוכה זיין צו זיין אמת'דיג הייליג און ערליך, מיט א גרויסע קדושה. ביז דער אייבערשטער האט אים געהאלפן

אז ער האט צום סוף זוכה געווען בייצושטיין אלע נסיונות. ער האט זיך אזוי שטארק אויסגעארבעט, אז עס איז אים שוין דאן געווען א וואונדער אויף איינעם וואס זאגט אז עס איז שווער צו צעברעכן די שלעכטע תאוות, ווייל דעמאלט האט ער שוין געזאגט אז עס איז בכלל נישט דא קיין תאוה, עיין שם.

דער רבי האט אונז דערציילט דעם סוד ווי אזוי ער איז בייגעשטאנען אלע זיינע שווערע נסיונות אין קדושה, אז ער האט אסאך געוויינט צום אייבערשטן ער זאל אים העלפן געראטעוועט צו ווערן פון די שלעכטע תאוות און עבירות, ער זאל זוכה זיין צו זיין אמת'דיג הייליג און ערליך, ביז דער אייבערשטער האט אים געהאלפן אז ער האט צום סוף זוכה געווען צו ווערן אינגאנצן אויסגעארבעט אין קדושה; לאמיר דאס נאכטון, לאמיר אויך גיין צום אייבערשטן און אים בעטן מיר זאלן זיך קענען שטארקן אויף אונזערע שווערע ביטערע נסיונות אין קדושה, מען זאל נישט פארברענט ווערן פון דעם יצר הרע וואס פרובירט אויף אלע וועגן אראפ צו ווארפן דעם מענטש אין עבירות, ער זאל זיך נישט היטן די אויגן רחמנא לצלן; מיט אסאך תפלה וועלן מיר זוכה זיין צו באקומען ריינע אויגן, אויגן וואס קוקט נאר וואו דער אייבערשטן וויל.

איך מוז ענק דערציילן א מעשה וואס האט היינט פאסירט; איינער פון אנשי שלומינו האט מיר געזאגט, ער וויל זייער שטארק זיין במשך די זומער וואכן אויף די קעטסקילס בערג, אבער זיין ווייב וויל דוקא זיין אין א קאנטרי נישט אין שטעטל, און אזוי ווי היי יאר האבן מיר נישט ארויסגענומען א קעמפ פאר די בחורים, האבן מיר נישט קיין קאנטרי פאר די משפחות פון אנשי שלומינו.

היינט אינדערפרי פאר'ן דאווענען בין איך צוגעגאנגען צו דעם אינגערמאן און געזאגט אז איך האב זיך דערמאנט אז אין די מיידל קעמפ איז דא איין איבריגע באנגעלאו, אויב ער וויל קען ער עס נעמען. זאגט מיר דער אינגערמאן: "ראש ישיבה, עס איז ממש וואונדערליך ווי שטארק די כח פון תפלה איז, היינט אינדערפרי בין איך געגאנגען 'התבודדות' זיך אויסוויינען מיין הארץ צום אייבערשטן, איך האב געזאגט פאר'ן אייבערשטן ווי שטארק איך וויל זיין דעם זומער אויף די קעטסקילס בערג, און מיין ווייב וויל נאר גיין אין א קאנטרי נישט אין שטעטל, האב איך געבעטן דעם אייבערשטן: 'העלף מיר באשעפער איך זאל טרעפן א קאנטרי וואו צו גיין', און דער אייבערשטער האט מיר אזוי שנעל געהאלפן אז דער ראש ישיבה איז צוגעקומען צו מיר און פארגעלייגט א גוטע פלאן פון א באנגעלאו אין א קעמפ!" האב איך אים געזאגט: דאס מוז טאקע זיין בזכות דיינע פילע תפלות, ווייל דאס וואס איך האב יעצט געטון אז איך בין צוגעגאנגען צו דיר פארלייגן דעם באנגעלאו, איז א זאך וואס איך טו קיינמאל נישט, איך זאל שבת צוגיין צו איינעם רעדן פון באנגעלאוס, דאס איז דאך א וואכענדיגע זאך, פון מסדר זיין די קעמפ, און אפילו אויב איך טראכט שוין יא אמאל דערפון אום שבת, טו איך אבער קיינמאל גארנישט אויף למעשה צו רעדן דערפון, זעט זיך אבער אויס אז דיינע תפלות האבן דאס געפועלט, דו זאלסט האבן א פרייליכע שבת, זאלסט זיין רואיג אז דו וועסט מיט'ן אייבערשטן'ס הילף קענען זיין דעם זומער אויף די קעטסקילס בערג.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבי'ן וועלן מיר האבן א שיינע לעבן, אמן.

אויגן אין גאס ווערט א גרינגע זאך צו טון.

אלע צרות הייבן זיך אן מיט דעם אז מען קוקט אויף נישט גוטע זאכן רחמנא לצלן, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פסדר רב) "עיינא ולבא, תרי סרסורי דחטאה אינון", די אויגן און הארץ זענען די מעקלערס פאר'ן יצר הרע, דאס מאכט מען זאל אראפפאלן אין עבירות רחמנא לצלן.

ליידער האבן מיר היינט א צרה צרוהה, מען דארף מען שוין נישט גיין אין גאס צו קוקן עבירות, דו קענסט האבן בי זיך אין טאט א טעלעפאון, און עס דארף שוין נישט זיין א גרויסע טעלעפאון, עס קען זיין גאר א קליינע טעלעפאון, עס קען זיין א פלייפ פאון, און דו ווערסט פארברענט פון די שמוץ וואס מען זעט דארט רחמנא לצלן.

וואס איז די עצה?

וואס איז די עצה צו האבן כח זיך קענען צוריק האלטן פון קוקן נישט גוטע זאכן? לערנען די הייליגע תורה! די תורה געבט כח פאר א מענטש זיך צו קענען שלאגן מיט'ן יצר הרע.

איך בין ענק אזוי מקנא אז עטץ ווייסט פונעם 'סדר דרך הלימוד' (עיין פאריכות בשיחות

הר"ן סימן ע"א), איך האב נישט געוואוסט אלס קינד פונעם 'סדר דרך הלימוד', אלס קינד האב איך געברענט צו זיין אן ערליכער איד, איך האב געוואלט לערנען, איך האב געוואלט ענדיגן ש"ס, אבער איך האב נישט געוואוסט ווי אזוי מען טוט דאס, איך האב נישט געהאט קיין געדולד צו פארשטיין דאס לערנען, איך האב פרובירט דער מסכתא און דער מסכתא... ווען איך זאל ווען וויסן אלס קינד, אלס בחור, פונעם 'סדר דרך הלימוד', וואלט איך ווען געלערנט!

דו ווייסט ווי שטארק איך בין דיר מקנא, ווען איך וואלט ווען געוואוסט אלס בחור פונעם 'סדר דרך הלימוד' וואלט איך געזיגן ביי א ווינקל אין בית המדרש מיט א הויפן ספרים און איך וואלט געלערנט און געלערנט, אזוי ווי איך טו יעצט, נאר יעצט שטערט מען מיר פון לערנען, איך דארף רעדן מיט מענטשן, דער דארף א עצה, דער דארף שלום בית, מען לאזט מיר נישט לעבן, ווען איך קען ווען נעמען אביסל וואקאציע וואלט איך גארנישט מיטגענומען, נאר א הויפן ספרים, א משניות און א גמרא, ממש א מחיה!

שטיין אין א פאבריק פאר זיבעציג יאר...

טייערע בחורים, יעצט איז דאך ענקער

שענסטע צייט; נאך אביסל וועסטו דארפן שטיין אין א פאבריק און רעדן צו מענטשן פאר זיבעציג יאר... יעצט שטערט דיר קיינער נישט, האסט גארנישט מיט קיינעם, זיך אויך זיין פלאץ און זינג זיך די ווערטער פון די גמרא, [זינג עס אויף די גמרא ניגון, ווי אזוי מען זינגט: "תנו רבנן..."].

עס איז דא א סגולה

עס איז א מחיה אז מען לערנט אביסל גמרא; נאר דאס ביסל וואס מען לערנט - דאס האלט דעם מענטש ער זיך קענען שטארקן אויפ'ן יצר הרע, עס איז נישט מעגליך א מענטש זאל זיך קענען קריגן מיט נסיונות, א מענטש קען זיך נישט קריגן מיט א מלאך, עס איז פייערדיגע נסיונות, אין איין סקונדע קען מען פארברענט ווערן פון די נסיונות רחמנא לצלן, א מענטש פארלירט זיך און מאכט א נישט גוטע חשבון און גייט טון אן עבירה השם ישמרינו; אבער עס איז דא א סגולה, 'איך' קען זיך טאקע נישט קריגן מיט'ן יצר הרע, אבער די גמרא האט דעם כח זיך צו קריגן מיט'ן יצר הרע, די תורה היט דעם מענטש ער זאל נישט אריין פאלן אין זיינע הענט, און די תורה ברענגט צוריק דעם מענטש פון וואו ער איז אנוועק געפאלן.

